

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Mikulić Viktor god. i Marija

UTORAK – 7.30 + Mlakar Stjepan, Kosec Pavlek i Vincek Dragutin

SRIJEDA – 7.30 + Majcen Katica i sinovi

ČETVRTAK – 7.30 + Mišak Petar god. Andrija i Berta

PETAK – 7.30 + Marijanović Kruno god. Živko i Mato

SUBOTA - sv. Marko evanđelist - u 19.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 4. USKRSNA - DOBRI PASTIR

7.30 + župna

9.30 + Kosec Pavao god.

11.00 + Vugrinec Ivan i Agata

Župni vjeronauk: petak u 14.30 - prvopričesnici;
15.30 - firmanici

Susret ministranata – subota u 10.00!

Dječji zbor – nedjelja u 10.00!

Iduće nedjelje sastanak za roditelje prvopričesnika nakon mise u 11.00!

Prepoznamo blago koje nam je darovao Isus!

Dvojica prijatelja susrela su se nakon dugo, dugo godina. Jedan je bio bogat, a drugi siromah. Ručali su zajedno i obnovili uspomene na stare događaje. Nakon toga siromah je zaspao.

Bogati je prijatelj, pun suosjećanja, prije nego je otputovao spustio u prijateljev džep veliki dijamant koji je vrijedio čitavo bogatstvo. No kad se njegov siromašni prijatelj probudio, nije našao dijamant, pa je i dalje živio u bijedi. Nakon godinu dana, stjecajem okolnosti, dvojica su se prijatelja ponovno sreli. Kad je bogataš vidio prijatelja u staroj bijedi, upita ga: „Reci mi zašto? Zar nisi našao blago koje sam ti stavio u džep?“

Iskustvo susreta s Uskrslim je nešto novo, što se ne da vidjeti našim fizičkim očima i u tome nas bitno podsjeća na Euharistiju. Isus je drugačiji, učenici ga ne prepoznaju odmah. No, budući da su ovi učenici zajedno s njime jeli i pili, kao i mi danas dva tisućljeća nakon njih, kada im je Isus pred očima ponovno razlomio kruh kao **spomen-čin** na njegovu muku smrt i uskrsnuće, prepoznati ga ne bijaše uskraćeno njihovim očima. Euharistija u zajednici Crkve, mjesto je susreta sa Uskrslim.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2015. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

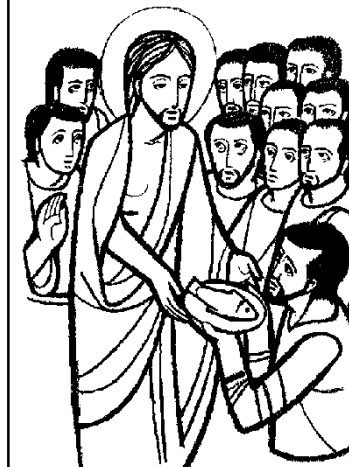
broj 21 (334)

19. travnja 2015.

3. VAZMENA NEDJELJA

Prva poslanica svetoga Ivana apostola I Iv 2, 1-5a

Dječice moja,
ovo vam pišem da ne griješite.
Ako tko i sagriješi,
zagovornika imamo kod Oca –
Isusa Krista, Pravednika.
On je pomirnica za grijehe naše,
i ne samo naše nego i svega svijeta.
I po ovom znamo da ga poznajemo:
ako zapovijedi njegove čuvamo.
Tko veli: »Poznajem ga«,
a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je,
u njemu nema istine.
A tko čuva riječ njegovu,
u njemu je zaista savršena ljubav Božja.

*Evangelje
po Luki
Lk 24,35-48
Trebalo je da Krist
sve to pretrpi
i treći dan
uskrsne od mrtvih.*

KORAČAJMO PREMA PUTU SVETOSTI

Jedan je pustinjač dugo molio Boga da mu se pokaže. Najveća mu je želja bila da od Boga ishodi obećanje kako ga nikad neće napustiti. Bog mu se naposljetku pokaže i objavi mu:

„Obećajem ti da te nikada neću napustiti, da ću i u dobru i zlu jednako biti sa tobom.”

Pustinjač je bio sretan. Osjećao je Boga oko sebe, uz sebe. Hodajući po pijesku obale znao se osvrutati da utvrdi ide li Bog uistinu za njim. I zbilja, još jedan par nogu slijedio je njegove. Sretan je i presretan bio taj čovjek i duboko zahvalan Bogu.

Ali naiđoše tamni oblaci, i nadviše se nad njegov život. Svakojake ga nevolje snađoše. Koračajući po pijesku vremena i osvrćući se, pustinjač se duboko razočara ustanovivši da ga Božje stope više ne slijede. Vidio je samo jedan par stopala.

„Kako to da si me napustio sada kada mi je najpotrebnije?, jecao je čovjek, kršeći ruke od očajanja. „Kako si mogao prekršiti zadano obećanje?”

Pa, ipak, nastavio je s hodom.

I onda, jednog dana, opet se susreo sa Bogom, licem u lice.

„Zašto si me napustio u vrijeme nesreće i patnje?”, reče Bogu. “Zašto nisi održao riječ da ćeš uvijek biti sa mnom?”

Bog se nasmiješi i reče mu: „Kad si onomad primijetio samo jedan par stopala, znaj da su te stope pripadale Meni, a ne tebi. Jer tijekom toga tegobnog vremena, Ja sam te nosio u naručju!”

Draga braćo i sestre, nemojmo nikada zaboraviti da je naš Nebeski Otac uvijek uz nas. Kakve god nas nevolje snašle, ili koliko se god mi sami udaljili od Njega, On je uvijek blizu i samo čeka da Mu dopustimo da bude uz nas i nosi nas.

Stoga, prihvaćajmo svaki novi dan i kušnje koje on nosi kao priliku za hod uz našeg Gospodina. Odlučujmo se svaki dan iznova za Njega i neka nam svaki novi dan bude korak dalje na našem putu prema svetosti.

POKAZUJEMO LI DJELIMA SVOJU VJERU?

Na početku svog školovanja poznati liječnik dr. Howard Kelly, koji je bio veoma siromašan. Hodao je od vrata do vrata prodajući robu kako bi si platio studij. Jednog dana, gladan i sa samo deset centi u džepu, odlučio je kod sljedeće obitelji zamoliti nešto hrane.

Pokucao je na vrata jedne kuće. Vrata mu je otvorila uglađena dama, i to ga je smelo do te mjere da nije znao drugo nego zamoliti čašu vode umjesto hrane. Žena je primijetila da je mladić gladan, pa mu je umjesto vode donijela veliku čašu mlijeka.

Mladić je polako pio, a zatim upitao gospođu: „Koliko dugujem?”

„Ne duguješ ništa“, odgovori ona, „moja majka me učila da se ne traži ništa za ono što se daje braći.“

„Od srca Vam zahvaljujem!“, rekao je zbudjeni mladić. Izlazeći iz kuće, Howard je osjetio da je u njemu poraslo povjerenje u ljude.

Puno godina kasnije ta žena je teško oboljela. Mjesni liječnici joj nisu mogli pomoći pa su je odlučili poslati u bolnicu u glavni grad. Nazvali su i dr. Howarda Kellya, koji je tada bio cijenjen i nadaleko poznat liječnik, da ga pitaju za savjet.

Posjetio je pacijenticu u bolničkoj sobi i istog trena prepoznao. Srce mu je zadrhtalo od uzbuđenja. Odlučio je učiniti sve što može kako bi joj spasio život.

Od tog trenutka njegova najveća briga bila je bolesnica i sve svoje vrijeme posvetio je traženju lijeka za bolest s kojom je polako gubila bitku.

Nakon duge borbe, pacijentica je pobijedila bolest. Kad je bila izvan životne opasnosti dr. Kelly je zamolio u računovodstvu bolnice da račun pošalju njemu na uvid prije nego ga isporuče gospođi.

Potpisao ga je i odobrio te na dnu lista dodao napomenu. Zatim je zamolio da se uruči bolesnici. Gospođa se bojala pogledati račun strahujući da nadilazi njezine mogućnosti. Kad je konačno otvorila kuvertu vidjela je da na dnu računa piše: „Plaćeno prije puno godina jednom šalicom mlijeka.“, dr. Howard Kelly.

Dali gladnome čašu mlijeka ili komad kruha je korak dalje u ljubavi na koju nas Isus poziva. I nas On svakog dana iznova pita „Ljubiš li me više od onih koji o vjeri i ljubavi samo govore, a ne pokazuju je konkretnim djelima?”